

A főtanácsnok indítványa a C-424/10. és C-425/10. sz., Ziolkowski és Szeja és társai egyesített ügyekben

Sajtó és Tájékoztatás

Y. Bot főtanácsnok szerint valamely fogadó tagállamban kizárólag a nemzeti jog szerint eltöltött tartózkodási időszakokat figyelembe kell venni az uniós polgárok tartózkodási idejének a huzamos tartózkodási jog ezen országban való megszerzése céljából történő kiszámításakor

A polgárok származási államának az Unióhoz való csatlakozását megelőzően eltöltött ilyen tartózkodási időszakokat szintén figyelembe kell venni az e jog megszerzése céljából való számítás során

A személyek szabad mozgására vonatkozó irányelv¹ meghatározza, hogy az európai polgárok hogyan és milyen feltételek között gyakorolhatják a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogukat.

Az irányelv háromszintes rendszert vezet be, amelyben mindegyik szint a fogadó tagállamban eltöltött tartózkodási idő tartamával függ össze. Mindenekelőtt úgy rendelkezik, hogy az uniós polgárokat külön feltételek nélkül három hónapig megilleti a tartózkodás joga a fogadó tagállam területén. Ezt követően előírja, hogy a három hónapot meghaladó tartózkodási jog megszerzését bizonyos feltételek teljesítéséhez kell kötni. Ahhoz, hogy ebben részesüljenek, az uniós polgárok többek között munkavállalók vagy önálló vállalkozók kell, hogy legyenek a fogadó tagállamban, vagy elegendő forrásokkal kell rendelkezniük önmaguk és családtagjaik számára ahhoz, hogy ne jelentsenek terhet ezen állam szociális segítségnyújtási rendszerére, és teljes körű egészségbiztosítással kell rendelkezniük az említett államban. Végül, azon uniós polgárok érdekében, akik öt éven át jogszerűen folyamatosan a fogadó tagállamban tartózkodtak, az irányelv olyan huzamos tartózkodási jogot vezet be, amelyre nem vonatkoznak a fenti feltételek.

T. Ziolkowski és B. Szeja lengyel állampolgárok, akik 1988-ban illetve 1989-ben, Lengyelországnak az Unióhoz való csatlakozását megelőzően érkeztek Németországba. A német jog értelmében humanitárius alapon tartózkodási engedélyt kaptak. Ugyanezen okok alapján tartózkodási engedélyük rendszeresen meghosszabbításra került. Lengyelországnak az Unióhoz való csatlakozását követően a felperesek huzamos tartózkodási jog megadását kérték az illetékes német hatóságoktól. Miután ezt megtagadták velük szemben, mivel sem munkaviszonyuk nem volt, sem azt nem tudták igazolni, hogy elegendő saját forrással rendelkeznek, a felperesek keresetet nyújtottak be a hatáskörrel rendelkező német bíróságokhoz.

A jogvita tárgyában eljáró Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság, Németország) lényegében arra vár választ a Bíróságtól, hogy a fogadó tagállamban kizárólag a nemzeti jog szerint eltöltött tartózkodási időszakok, ide értve a Lengyelországnak az Unióhoz való csatlakozása előtt eltöltött tartózkodási időszakokat is, tekinthetők-e az uniós jog értelmében vett jogszerű tartózkodási időnek, és ebből eredően figyelembe vehetők-e az uniós polgár tartózkodási idejének a huzamos tartózkodási jog megszerzése céljából való kiszámításakor.

¹ Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. oldal, és helyesbítések: HL 2004. L 229., 35. o., és HL 2005. L 197., 34. o.)

Yves Bot főtanácsnok mindenekelőtt arra emlékeztet, hogy az irányelvnek a személyek szabad mozgására vonatkozó rendelkezései nem érintik a kedvezőbb nemzeti rendelkezéseket. Ez a helyzet többek között a humanitárius alapon kiadott tartózkodási engedély esetében, amikor nem kell figyelembe venni az érintett személy forrásainak mértékét. Ezért úgy tűnik, hogy annak kimondása nélkül, hogy ezek a kedvezőbb nemzeti rendelkezések ki lennének zárva a huzamos tartózkodási jog megszerzésére irányuló szabályozásból, a 2004/38 irányelv azokat hallgatólágosan ugyan, de mindenképpen a szóban forgó szabályozás részeként értékelte.

Ezt követően a főtanácsnok megállapítja, hogy az irányelv rendelkezései nem értelmezhetők megszorítóan, és semmiképp sem lehet akadályozni azok hatékony érvényesülését. Márpedig az uniós jogalkotó szándéka szerint a huzamos tartózkodási jog megszerzésének feltételeit teljesítő uniós polgárokkal szemben a nemzeti állampolgárokkal való teljes egyenlőséget kell elérni. A jogalkotó abból az elvből indul ki, hogy a fogadó tagállam területén való elegendően hosszú tartózkodást követően az uniós polgár szoros kapcsolatokat alakított ki ezen állammal, és társadalmának integráns részévé vált. Vitathatatlan, hogy ilyen helyzet alakul ki akkor, mikor az egyén és a fogadó tagállam közötti kapcsolatok a humanitárius segítségnyújtás keretein belül alakulnak, amiről a jelen esetben van szó.

A főtanácsnok arra is rámutat, hogy az uniós polgár integrációja fokának megítélése nem attól függ, hogy tartózkodási joga az uniós jogon vagy a nemzeti jogon alapul-e. Integrációjának foka továbbá anyagi helyzetétől sem függ, mivel azt a fogadó tagállam az irányelvben előírtnál (öt év) hosszabb időtartamon keresztül figyelembe vette és kezelte, ami éppen az érintett társadalmi beilleszkedésének kifejeződését jelentette.

Végül Y. Bot úgy véli, hogy a személyek szabad mozgására vonatkozó irányelv a tagállamokra nézve kötelező rendelkezéseket ír elő, amelyek teljesülésük esetén azt eredményezik, hogy a tagállamok nem tagadhatják meg a huzamos tartózkodási jog elismerését. Ugyanakkor, céljára figyelemmel, ezen irányelv nem akadályozza meg az államokat abban, hogy olyan kedvezőbb saját szabályokat alkossanak, amelyek alkalmasak az integráció és a társadalmi kohézió folyamatának gyorsítására.

Következésképpen a főtanácsnok azt javasolja, hogy a Bíróság akként értelmezze az irányelvet, hogy **a fogadó tagállamban kizárólag a nemzeti jog szerint eltöltött tartózkodási időszakokat figyelembe kell venni az uniós polgárok tartózkodási idejének a huzamos tartózkodási jog ezen országban való megszerzése céljából történő kiszámításakor.**

Végül a főtanácsnok olyan válasz adását indítványozza a Bíróságnak, mely szerint **az európai polgárok származási államának az Unióhoz való csatlakozását megelőzően eltöltött ilyen tartózkodási időszakokat szintén figyelembe kell venni az e jog megszerzése céljából történő számítás során.**

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az indítvány [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

www.curia.europa.eu

Az indítvány ismertetése során készülő képfelvételek a következő oldalon érhetők el: [„Europe by Satellite”](#)
☎ (+32) 2 2964106